

Storno

ORIENTERING FOR MEDARBEJDERE

UDGIVET AF STORNO A/S
FABRIK FOR RADIOTELEFON-SYSTEMER

Ved Amagerbanen 21, 2300 København S
Telefon AS (0127) 6800, SU (0177) 6800

REDAKTION: K. ALKESKJOLD
G. ROSENMEIER
R. BILDSTED (ansv.)

TRYK: RONOTA

Eftertryk kun med redaktionens tilladelse.
Tilsluttet Dansk Personalebladsforening.

Mobil radiotelefon til det offentlige franske mobiltelefonnet. Det er en fuldautomatisk radiotelefon, og opkald og nummervalg "drejes" ved hjælp af trykknapper.

25 ÅR ...

INDHOLD:

Direktionens udtalelse i anledning af 25-årsdagen	3
Interview med direktør Erik Petersen	4
Stornos produkter gennem tiden	6
Forskelligt	8
Et kig ind i fremtiden	10
Corporate Identity	12
Idrætsklubben Storno	13
"The good old days"	14
Mærkedage	15

Svort moderne samfund og specielt i det avancerede tekniske milieu, som er karakteristisk for en virksomhed som STORNO, er 25 år på mange måder en hel tidsalder. Da STORNO begyndte sin virksomhed, kort efter krigen, var mobil radiotelefoni til civile formål med ganske få undtagelser et ukendt begreb. Der måtte derfor begyndes helt fra grunden, i teknisk såvel som i markedsmæssig henseende. I teknisk henseende koncentrerede STORNO sig om FM-princippet, som var blevet udviklet inden krigen i USA, og som havde vist sig at være velegnet til VHF-radiotelefoni.

De første konstruktioner, der var baseret på radiatorer og roterende omformere var både primitive og klodsede, og driftssikkerheden var ikke fremragende - men de opfyldte de krav, man dengang kunne stille til sådanne anlæg, og ved en nøje opfølgning i servicemæssig henseende skabte man efterhånden tillid til vore produkter.

STORNO måtte tidligt satse på export, da hjemmemarkedet i sagens natur var stærkt begrænset. Specielt i Europa var der et stærkt stigende behov for mobilt radiokommunikationsudstyr, og det blev på et tidligt tidspunkt besluttet, at STORNO skulle koncentrere alle sine ressourcer på dette område. Der blev formuleret et idegrundlag og en målsætning, som stadig er gældende for virksomheden. Med basis i denne specialisering er STORNO i de forløbne 25 år vokset op til at blive en internationalt toneangivende virksomhed indenfor sit felt. Andetsteds i bladet vil man finde glimt af STORNOs historie, som illustrerer den voldsomme udvikling, som har fundet sted.

STORNOs fabrik i Flensborg

Mens dette skrives, er spørgsmålet om Danmarks tilslutning til EF endnu uafgjort. Udfaldet af afstemningen den 2. oktober vil på mange måder være skelsættende for dansk industri og det danske samfund.

Også vor virksomhed i Danmark vil blive berørt af afstemningsresultatet, idet vi er stærkt afhængig af en fortsat stabil økonomisk vækst i det danske samfund.

Efter de seneste år med vanskelige konjunkturer for elektronikindustrien og dertil en specielt for STORNO belastende situation med etablering af datterselskaber i Frankrig og Tyskland, står vi dog efter oprettelsen af en ny 9000 m² fabrik i Flensborg, samtidig med at en gennemgribende modernisering af produktionsfaciliteterne i København er gennemført, i en overordentlig gunstig udgangsposition til at møde fremtidens voksende behov for radiokommunikationsudstyr.

Med STORNOs nuværende organisation, vor position på verdensmarkedet og vort avancerede tekniske program, står vi godt rustet til at møde fremtidens udfordringer.

DIREKTIONEN

QSO med OZ9P

QSO med OZ9P

For ikke-radiokyndige vil vi røbe, at overskriften betyder samtale med Erik Petersen.

- Af kaldenummeret OZ9P kan vi se, at Deres interesse for radiotelefon i hvert fald går helt tilbage til 1931 Vil det sige, direktør Erik Petersen, at De er en af disse heldige, der betragter jobbet som en del af en hobby?

- Det må jeg vel til en vis grad give Dem ret i. Iøvrigt kan jeg sige, at interessen for radio går helt tilbage til min skoletid, og at jeg allerede i 1927, da jeg gik i lære som elektriker, havde en amatør sendestation. Interessen har holdt sig lige siden, og det var jo mit held, at jeg i 1936 kom til Kalundborg Radiofonistation som tekniker, hvor jeg fik rig lejlighed til at lege med radio. Dengang var VHF teknikken så småt dukket op i USA, og i ledige stunder eksperimenterede jeg med at bygge en VHF-sender. I stedet for de dengang almindelige svingkredse havde den kvartbølge kredse med gamle rør som oscillatorer. Måleinstrumenter var der ikke noget af, så for at måle frekvensen måtte jeg udspænde et par Lecher-tråde gennem den store sendersal i Kalundborg.

Ved hjælp af varmetrådsinstrumenter lykkedes det på denne måde at måle frekvensen til at være noget i retning af de beregnede 112 MHz.

Senere kom jeg til Statsradiofonien i Stærekassen på Kgs. Nytorv, og der begyndte vi i 1938-39 at studere de informationer, som kom fra USA vedrørende det Frekvens Modulationssystem, som nogle år tidligere var opfundet af Major Armstrong.

Det blev besluttet, at P & T's værksteder på Amager skulle bygge en eksperimentel FM-radiofonistation på 0,7 kW, og at vi i Stærekassen fremstillede en halv snes kontrolmodtagere. Det hele var klart i begyndelsen af 1940 og blev koblet ind på de normale radioudsendelser. Dette var i virkeligheden lidt af en bedrift - det var de første FM-radiofoniusendelser i verden udenfor USA.

Den tyske besættelse kunne have standset hele udviklingen, men ved at henvise til, at det var nogle eksperimenter, vi var i gang med, lykkedes det at få lov til at fortsætte. Vi eksperimenterede også med transportable og mobile reportagesendere - store klodsede AM-anlæg, som dog i nogle tilfælde kom i anvendelse. Da FM-princippet kom frem, fik vi mulighed for dels at gøre senderne mindre og dels at forbedre kvaliteten. Allerede da krigen var slut, havde vi lavet nogle små transportable FM-sendere, som hovedsageligt blev brugt ved direkte sportsreportager med Gunnar Nu-Hansen ved mikrofonen.

Jeg husker specielt den opsigts, udstyret vakte, da skoleskibet Danmark efter krigen vendte tilbage til København. Gunnar Nu og jeg blev sat ombord i Skoleskibet oppe ved Helsingør og fik etableret radioforbindelse til land. Ned gennem sundet og til den overvældende modtagelse i København kunne lytterne følge Gunnar Nu's interviews og reportager fra skibet - dengang en helt enestående radioudsendelse.

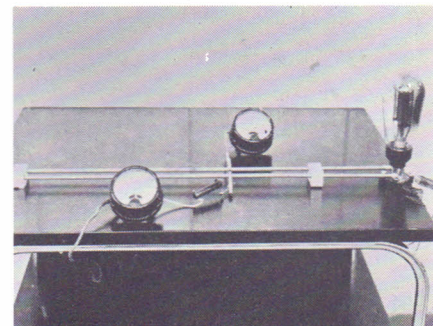
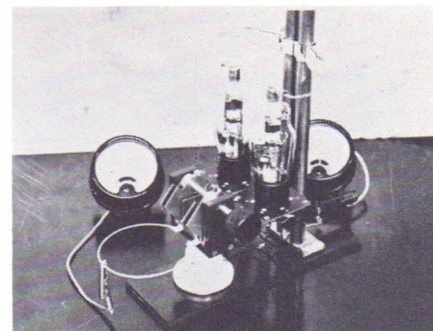
- Alt dette er jo noget med Statsradiofonien. - Hvad fik Dem til at bryde ud og dermed starte det, som idag er en af Danmarks største elektronikvirksomheder?

- Som så meget andet skyldes dette også en tilfældighed. En af mine studiekammerater, civilingeniør Svend Falck Larsen, havde - som det dengang hed - været Føl hos Frederiksberg Brandvæsen. Her havde man leget med tanken om at udstyre brandbilerne med radiotelefoner - noget som var helt ukendt på det tidspunkt. På basis af vore erfaringer med FM-teknikken og ved hjælp af kasserede tyske dele byggede Falck Larsen og jeg et radiosystem til Frederiksberg Brandvæsen. Det blev installeret og prøvekørt i 1946, og det virkede egentlig ganske godt. Det er så heldigt, at et af disse anlæg er bevaret

og til sin tid kan gå som det ældste apparat i et Storno-Museum.

Da den tekniske litteratur igen dukkede op fra USA, stod det klart, at FM-teknikken havde gennemgået en voldsom udvikling og - hvad der var nok så vigtigt - at der var et stort behov for mobil radiokommunikation. Dette skabte tanken om at lave en industri her i landet, som kunne udvikle, producere og sælge den slags ting. Vi nedfældede vore tanker i et memorandum, som er dateret maj 1947. Med dette i hånden diskuterede vi mulighederne med en række danske industri-virksomheder, og det blev Det Store Nordiske Telegraf-Selskab, som så mulighederne i vore ideer. Allerede i juli 1947 blev vi ansat i selskabet for at arbejde videre med planerne.

Vi startede i beskedne lokaler Ved Amagerbanen 21 i den del af det, der nu er pladeværksted. Her var der plads til laboratorier og til lidt produktion. Vi startede i virkeligheden på helt bar bund, både med udvikling og produktion, i en tid hvor det at skaffe selv de enkleste komponenter var et kæmpe problem. Men det gik jo, - i begyndelsen af 1948 var staben oppe på en 10-12 mand, og sidst på året kunne vi præsentere vort første mobile anlæg. Det var en stor firkanteret metalkasse med tre skuffer til sender, modtager og strømforsyning. Det udviklede en forfærdelig masse varme og fik derfor øgenavnet "Bageovnen".

Eksperimentopstilling af VHF sendere, 1936.

Den blev bl. a. brugt som mobilstation i den offentlige bilradiotjeneste, som P & T satte i drift allerede i 1950, og at det var et avanceret anlæg dengang, ser vi af, at man arbejdede i dupleks drift med selektivt opkald og fuld samtalehemmelighed. Sammenligner vi med tilsvarende anlæg idag, må det indrømmes, at driftsikkerheden var ringe, og der kom da heller aldrig noget stort antal abonnenter til denne tjeneste, som utvivlsomt var den første i Europa - om ikke i hele verden.

- Andet sted i bladet har vi i store træk beskrevet den tekniske udvikling. De har jo gennem årene hovedsageligt beskæftiget Dem med salget, har rejst nær sagt verden rundt. Den side af jobbet må også have været spændende.....

- Ja så absolut. Fra de første år husker jeg demonstrationer over for kunder som meget nervepirrende; for sælgere som ikke også var teknikere var det klogt altid at have en mand med en trimmepind i nærheden. Men vi lærte meget og slap i reglen godt fra det. - Dog ikke altid så let som da en af vore friske sælgere skulle demonstrere et helt nyt anlæg for en taxagrupperes bestyrelse. Anlægget var ikke færdigt fra udviklingen, og det eneste, han kunne få, var et tomt kabinet. Det placerede han på forhandlingsbordet og gennemgik omhyggeligt alle anlæggets udmærkede egenskaber. Da man også forlangte at få det demonstreret, åbnede han kassen, og i stedet for elektronik var den fyldt op med øl! - Han fik ordren.

Vi måtte allerede fra starten basere en stor del af vor omsætning på eksportsalg. Også på salgssiden var vi novicer og havde meget at lære af de store landes garvede eksportsælgere. Både alvorlige og pudsige oplevelser var der nok af.

I Ægypten har jeg f. eks. oplevet at deltage i en politirazzia mod en af vore konkurrenter, som forsøgte at ødelægge vore demonstrationer. Politivogne omringede hans hus i Cairo, og på loftet fandt vi hans sender nøjagtig på vor frekvens. Han blev lukket inde, og vi fik fred til at demonstrere.

Afrika er i det hele taget et livligt område. Vor agent i Johannesburg tilbragte et par dage i et ubehageligt fængsel, fordi nogle af hans kunder havde brugt et antal CQP 500 til at lave totalitatorsvindel på hesteveddeløbsbanen. I Khartoum blev en af vore udsendte medarbejdere sat fast, fordi han havde fuldskæg. Formentlig fordi man troede, at han tilhørte en uønsket religiøs gruppe.

Erik Petersen som damptrømlerfører på sin 50-års fødselsdag.

Helt ufarligt er det åbenbart ikke at være STORNO-sælger. En tekniker fra SLTD løb en stor risiko ved - forklædt som en araber - at lade sig smugle ind i den forbudte by, Mekka i Saudi Arabien, for at reparere nogle STORNO-anlæg. Men hvad gør man ikke

Til de mere eksotiske oplevelser hører vel vore besøg i det Fjerne Østen, hvor vi i tidens løb har haft mange leverancer. Allerede i 50'erne forsynede vi en række olieselskaber i Java og Ny Guinea med anlæg. Vort støttepunkt er normalt i Hong Kong, hvor et dansk firma varetager vore interesser. Ved en række udstillinger i Kina har vi lært dette mærkelige land at kende. Det er af mange grunde så fremmedartet, at det ikke kan beskrives. Ved et kort besøg i Shanghai bemærkede jeg f. eks., at der i byen med 11 millioner mennesker kun var eet lysreguleret gadekryds. På hjørnet sad en politibetjent, og når en bil tudede i hornet, skiftede han til grønt. Primitivt og fattigt var der, men glade og smilende mennesker overalt.

Personligt synes jeg, at det er et privilegium at få lov at rejse som sælger. Man kommer i nær kontakt med en masse mennesker på en hel anden måde end som turist; og man opdager, at uanset hudfarve, kultur, religion og politik er det enkelte menneske det samme over hele verden, blot man kommer dem på nært hold.

Jeg er taknemlig for, at jeg har haft mulighed for at opleve også den side af det hårde forretningsliv. Det

PETERSEN Erik direktør, civilingeniør; f. 31/3 1913 i Kjellerup; søn af politifuldmægtig Peter Chr. Petersen (død 1967) og hustru Nina Nielsine f. Jensen (død 1971); gift 23/3 1940 m. Edith P., f. 10/12 1916 i Frederikshavn, datter af skibsbygmester Peter Hjørne (død 1940) og hustru Mathilde f. Nepper (død 1932).

Elektriker 1927-34; tekniker i firmaet Pilar Radio 1935-36, ved Kalundborg radiofonistation 1936-37 og ved statsradiofonien 1937-45; løjtnant i ingeniørtropperne 1939; cand. polyt. 1945; ingeniør ved statsradiofonien 1945-47; ingeniør i Storno (Det Store Nord. Telegraf-Selsk.) 1947, overing. 1953, underdir. 1958, direktør 1968.

Medl. af bestyrelsen for Svenska Storno 1965 og for Storno Ltd, England 1967. U. Dansk Ingeniørforening; medl. af bestyrelsen for elingeniørgruppen 1957-61, næstformand 1961-62, formand 1962-64, af bestyrelsen for industri-sektionen 1958-65 og for flyveteknikergruppen 1961-65; medl. af Dansk Ingeniørforenings hovedbestyrelse 1962-64. U. Akademiet for de tekniske Videnskaber; medl. af bestyrelsen for Radioteknisk Forskningslaboratorium 1953-66, formand 1966-67, af bestyrelsen for I.F.E.P. 1961-67 og for Elektronikcentralen fra 1967; medl. af Akademiet for de tekniske Videnskaber fra 1967. Medl. af bestyrelsen for Elektronikfabrikantforeningen 1968-70, formand fra 1970; medl. af atomenergikommissionen fra 1966, af rumforskningsudvalget fra 1971, af Dansk Elektroteknisk Komite fra 1964, af forretningsudvalget fra 1968, vicepræsident 1970, præsident 1972.

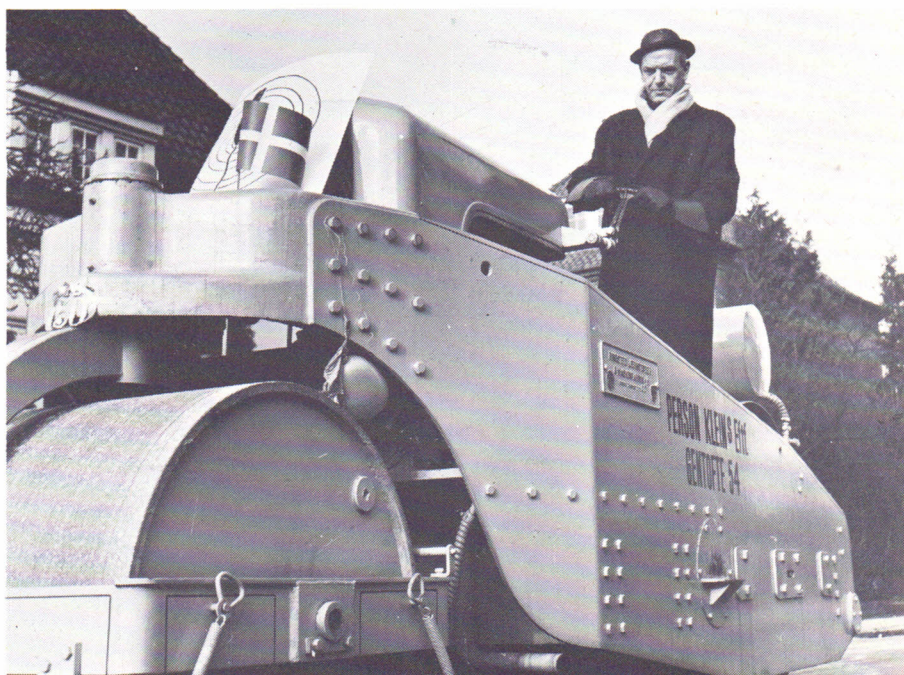
Medredaktør af Radioteknisk Håndbog (1948) og af Radioteknik & Elektroakustik (1949). I redaktionskomiteen for Tidsskrift for Elektronik 1963.

Adresse: Viggo Rothes V. 26, 2920 Charlottenlund.

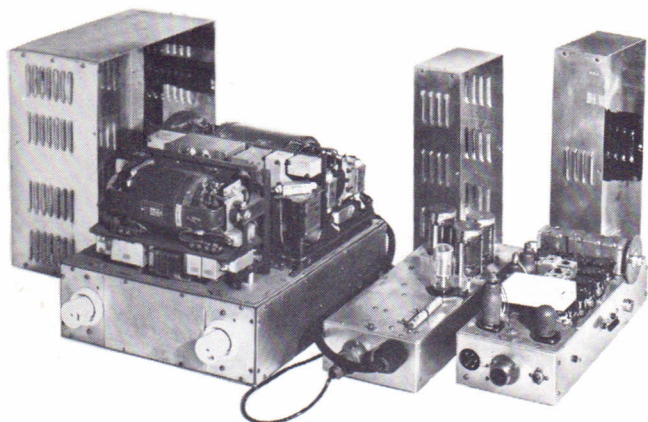
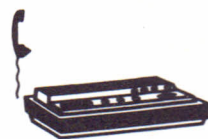
er min opfattelse, at en af måderne, hvorpå man kan nå frem til forøget gensidig forståelse mellem menneskene er ved internationalt handels-samkvem.

Gennem fælles interesser lærer vi hinanden at kende på en måde, som burde love godt for en fredelig fremtid.

QRT (betyder slut).

STORNOS PRODUKTER GENNEM TIDEN

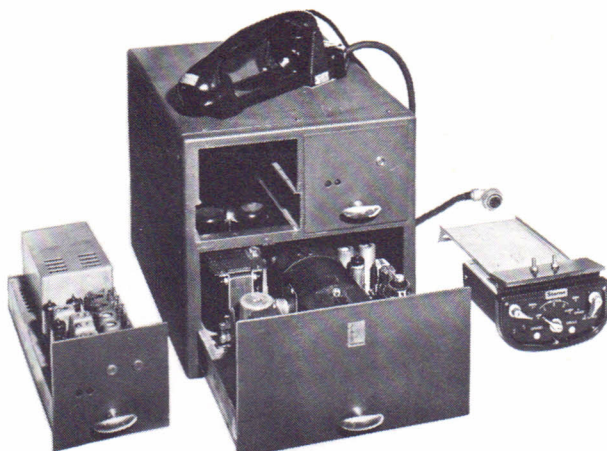

1

Blandt de mange apparater, som Bue Bøgeskov gennem årene har sikret til et Storno-Museum, findes et, som er ældre end firmaet selv. Det er et eksemplar af de radiotelefonanlæg, som Stornos grundlæggere - ingeniørerne Erik Petersen og Sv. Falck Larsen - i deres fritid byggede til Frederiksberg Brandvæsen, allerede i 1946.

Basisstationen og de tilhørende mobilanlæg var lige store og tunge - forskellen lå kun i udformningen af betjeningspulten og modifikationer i strømforsyningen. På billede 1 ser vi stationens tre skuffer med strømforsyning, sender- og modtagerenheder. Bemærk strømforsyningens store roterende omformere.

"Bageovnen" blev det populære navn for CQM 10/30 - det anlæg, som kom på markedet i 1949. Billede nr. 2 viser den mobile udgave med betjeningsudstyr og senderdelens roterende omformer placeret i strømforsyningen. I modtagerdelen var omformeren blevet erstattet af en vibrator. Strømforsyningen var voldsomt - 50 ampere ved 6 volt; sendereffekten 10 watt. Frekvensområderne var 35-46, 68-72 og 156-72 MHz.

2

Anlægget kunne arbejde på 4 kanaler med kanalfstanden 100 KHz. Blandt de første kunder var El-værkerne og Post og Telegrafvæsenet; et

stort antal blev brugt på Færøerne som faste linkforbindelser til erstatning for de dyre og sårbare søkabler.

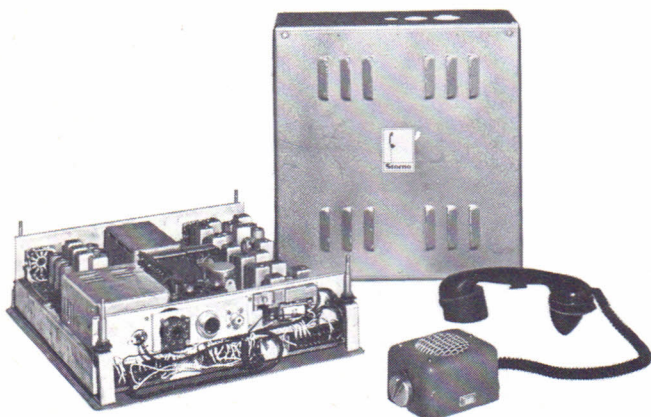

3

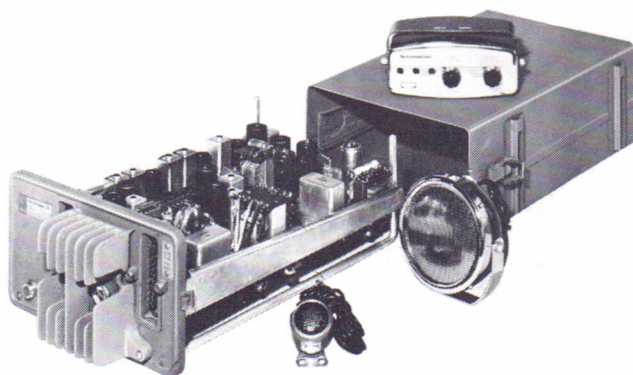
Med hyrevognsanlægget CQM612, "Dispatcher" fra 1951 var det lykkedes at begrænse dimensionerne i et omfang, så radiotelefonen kunne finde plads under et sæde, medens betjeningsudstyr med mikrotelefon placeredes på instrumentbrættet. Billede 3.

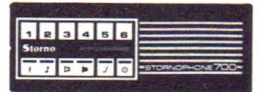
Vi kan endnu finde hyrevogne, der kører med CAB'er - den station som med typebetegnelsen CQM13 fremkom i 1958 (billede 4). Med denne model var kanalfstanden mindsket til 50 KHz og strømforsyningen væsentligt reduceret - "kun" 18 ampere ved 6 volt. Den brugtes både som basisstation og mobilstation og blev desuden leveret som kompaktmodel med indbygget højttaler og betjeningsdel. Den var således den første komplette radiotelefon, som kunne monteres på- eller rettere ved - instrumentbrættet.

Med Stornophone 33 indførte vi i 1959 de første transistorer i vore anlæg - de sad i mikrofonforstærker og i strømforsyningen. Det sidste var et stort plus, fordi vi dermed slap af med den besværlige vibrator.

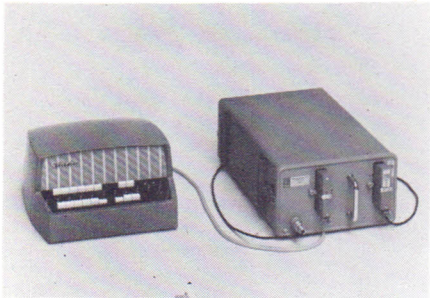

5

7

6

Med mobilstationen CQM600 og basisstation CQP600 kunne Storno i 1966 præsentere det fuldtransistoriserede produktprogram, som sammen med de bærbare stationer tegner sig for hovedparten af vort nuværende salg. Med 600-serien fik vore systemingeniører mulighed for at realisere en lang række systemløsninger som f.eks. de fuldautomatiske 2003- og 2004 systemer med to-vejs direkte nummervalg.

Foreløbig sidste skud på stammen er CQM700 - Mobilstationen, som er

Den teknologiske udvikling var kommet langt, og takket være et kritisk komponentvalg blev Stornophone 33 et meget driftssikkert anlæg. Dette forhold bedredes også af, at anlægget var støvtæt. De kraftige køleribber, som ses på billede 5, gav tilstrækkelig varmeafledning uden luft-huller i svøbet. Strømforsyningsens to transistorer ses mellem køleribberne. Billede nr. 6 viser Stornophone 33 som basisstation med den smukt form-givne betjeningspult, bedst kendt under tilnavnet "blåhvalen".

Mobilstationen CQM69Stornophone V - uofficielt kaldet "Viking" - har sin væsentlige andel i Stornos kvalitetsry. Med støbt chassis, modulopbygning på trykte kredsløb og en kraftig transistoriseringsgrad havde denne station en hidtil ukendt driftssikkerhed - pålidelighedsstatistikkerne viste mindre end en fejl pr. anlæg om året.

I årene 1962-1969 blev den produceret i næsten 50.000 eksemplarer til frekvensområderne 80 og 160 MHz og som den første også til UHF-båndet, altså 450 MHz. Den havde 8 kanaler med kanalfastande fra 50 til $12\frac{1}{2}$ KHz og var omskiftbar mellem 6/12 og 12/24 volt, og strømforbruget var helt nede på 2 ampere ved 6 volt.

Vi ser "Vikingen" på billederne 8 og 9, på det sidste i den "slæbbare" udgave, - benævnt sådan fordi strømforsyningen var en 18 kg tung batterikasse med blyakkumulator og ladeensretter.

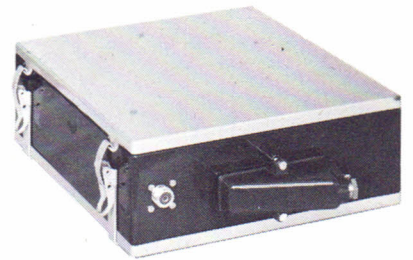

9

introduceret i år. Den udmærker sig ved sine små dimensioner, det trafiksikre design og den gennemførte "solidstate" teknik. Billede nr. 7.

Hele udviklingen indenfor de bærbare anlæg er illustreret på billede nr. 11. Længst til venstre har vi type BQP2 fra 1949. Den blev fremstillet

10

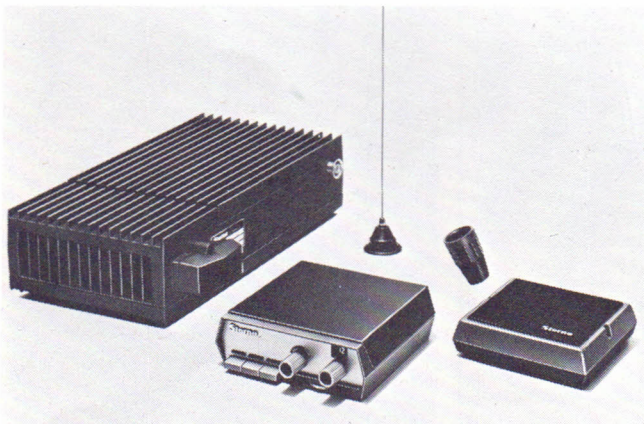
8

til statsradiofonien og brugt bl.a. af Gunnar Nu ved sportsreportager.

Der skulle gå ti år, inden en ny bærbar station kom frem. Det var CQP14 - vist med og uden bæretaske. Størrelsesforskellen skyldes de anvendte typer blyakkumulatorer. Stationen havde fire kanaler, en senderefekt på 0,1 watt og arbejdede med vibratorenhed til anodespændingen.

CQP500 var noget af en sensation, da den kom frem i 1963 - hvilket også ses af, at denne "10-års jubilær" stadig sælges i store antal.

Blandt de første store kunder var det hollandske civilforsvar og senere Metropolitan Police i London. Det har vakt stor opmærksomhed, at mere end 5000 Bobbies idag er udrustet med Storno Lommestationer.

11

7

FORSKELLIGT

Langelinje kalder...

Langelinje kalder Sixtus. Salut - nu! En korporal af søværnet stod i går formiddag ude på molen ved Langelinje og dirigerede salutbatteriet på Sixtus, da den franske flådes forsøgsgruppe stod havnen ind. Et stort skib,

der lå ovre ved B&W, spærrede udsigten for lederen af salutbatteriet, så han måtte over en Walkie Talkie have at vide, hvornår han skulle begynde på de 21 skud - det øjeblik, den forreste franskmænd stod ind gennem havnehullet. (Berl. Tid. 14. 7. 1972.)

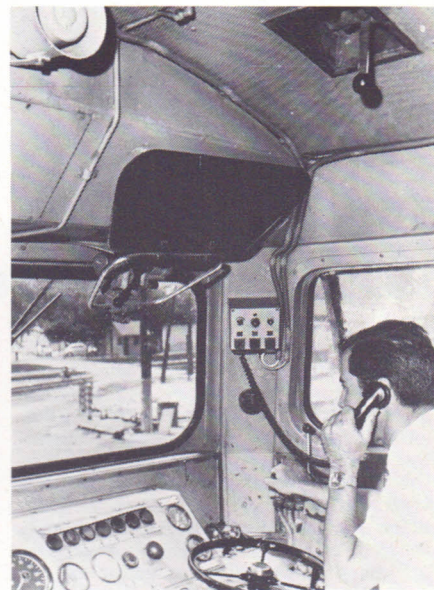

HERNING MESSEN

Som tidligere år deltog Storno med en udstilling på Håndværker- og Industrimessen i Herning. Standen var, som det fremgår af billedet, overordentlig smuk og overskuelig, og interessen fra de besøgendes side

har været ualmindelig stor.

Programmet omfattede foruden vort standardprogram blandt andet vor nye mobile radiotelefon CQM 700 og de nye fuldautomatiske systemer 2003 og 2005.

RADIOTELEFONER

til de græske jernbaner.

Til brug for drifts- og sikkerhedstjenesterne placerede de græske jernbaner i sommer en ordre hos Storno på mobile, bærbare og faste stationer, som sammen udgør første fase af et landsdækkende kommunikationsnet.

Ordren blev givet efter en licitation, hvori 18 firmaer fra USA, Japan og Europa deltog.

Billederne viser vore anlæg installeret i et lokomotiv og på en trafikleders kontor.

Oslos trafik overvåges fra luften med direkte radiokontakt mellem helikopter og udrykningspolitiets patruljevogne.

På Dyrlægekongressen i Wiesbaden var Storno repræsenteret med en stand, som billedet viser.

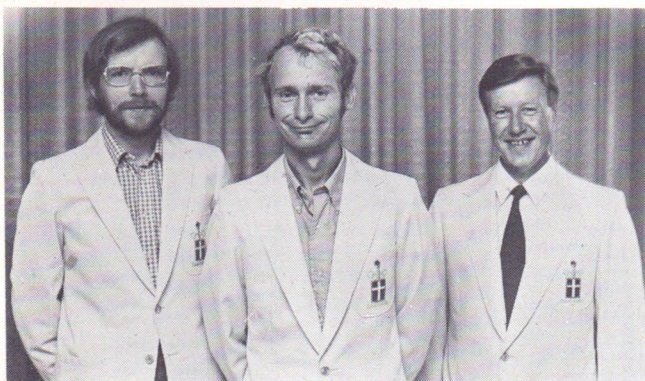

International Police Associations Kongres

Den internationale politiorganisation IPA afholdt i juli den årlige kongres, denne gang på Hotel Marienlyst i Helsingør. Storno havde i denne anledning etableret en smuk udstilling

af radiotelefonudstyr til brug for politiet, og billedet viser Dronning Margrethe og Prins Henrik sammen med politikommisær Svend Gredsted under besøget på Stornos stand.

OLYMPIADEN I MÜNCHEN

Vi pralede i sidste nummer af, at to Storno-medarbejdere havde kvalificeret sig til at deltage i de Olympiske Lege.

Denne meddelelse har medført en hel del protester - det viste sig, at vi havde været alt for beskedne - vi havde nemlig fire deltagere. Foruden (som meddelt - bueskytten Lena Sjøholm fra Svenska Storno og fægteren Reinhard Münster fra STAS) var også pistolskytten Lennart Christensen og

dragesejleren Frank Høj Jensen udtaget til OL.

Dette fandt vi var imponerende og sendte omgående pressemeddelelse til en lang række blade, hvor vi bl. a. skrev: "At en virksomhed med omkring 1600 ansatte tæller fire medarbejdere, som placerer sig blandt verdens ypperste idrætsfolk, forekommer os at være enestående; næppe nogen anden virksomhed - her eller i udlandet - kan vel præstere det samme.

Det danske Storno-OL-hold. Fra venstre: R. Münster, Frank Høj Jensen, Lennart B. Christensen.

At de tre af deltagerne kæmper med så krigeriske våben som bue, pistol og kårde må ikke tages som nogen symbolik for virksomhedens forretningsmetoder - fjerde mand deltager med: DRAGE".

Hvordan gik det så vore fire OL-deltagere?

Lena Sjøholm kom aldrig til München - pengemangel i den svenske OL-komite bevirkede, at man skar ned på en række hold, og dermed var Lena ude af billedet.

Reinhard Münster vandt to kampe ved at besejre en nordmand og en argentiner og tabte derefter til en schweizer, en græker og en franskmand og placerede sig dermed blandt de 48 bedste ud af ca. 90 deltagere.

Lennart Christensen blev nr. 44 med 573 points ud af 600 mulige. Guld-, sølv- og bronchevinderne skød henholdsvis 595, 594, 592 points -dårligste skytters præstation lå omkring 450 points. Den danske drage med Frank Høj Jensen placerede sig som nr. 7 i et felt med 23 både.

Ingen medaljer til "Storno", men flot klaret overhovedet at kunne kvalificere sig til at være med.

-et kig ind i fremtiden

Som et naturligt led i rækken af udtalelser i anledning af Stornos 25-årsdag har redaktionen også stillet nogle spørgsmål til chefen for afdelingen for systemudvikling, ingeniør Knud Albretsen, for at få en fremtidsvision om radiotelefonsystemernes udvikling - et område som menigmand af mange grunde ikke kender ret meget til, men som uden tvivl vil få afgørende betydning i vor daglige tilværelse.

- Ingeniør Albretsen - hvad kan vi idag sige om biltelefonen anno 1984?

- Det eneste helt sikre er vel nok, at den vil være mindre, der vil være flere - og den vil være fuldautomatisk.

- Kan vi sige mere?

- Ja - den arbejder på 900 MHz.

- Er det en fordel?

- Ikke umiddelbart, men det er en nødvendighed, fordi de frekvenser, vi benytter idag, slet ikke kan rumme de mange mobile og bærbare anlæg, der til den tid vil være i drift.

For de idag kendte anvendelsesområder regnes alene med en vækst i mobilstationer på 3-4 gange, hvortil kommer en række nye anvendelsesområder, vi idag kun har en svag forestilling om.

Herudover må vi forudse, at den voksende debat om hensyntagen til samfundets miljø og ressourcer vil få stor indflydelse på 80'ernes radiotelefoner - og endnu mere i 90'erne.

- Forurening af æteren?

- Ja - også det - men mere, at landmobil radiokommunikation vil blive et vigtigt hjælpemiddel i forbindelse med den fremtidige overvågning, kontrol og styring af både råstoffer, forurening, trafik og utallige samskudsaktiviteter.

- Altså et supplement til den overvågning, der idag udføres af satellitter, som giver oplysninger omklodens tilstand og råstofforbrug?

- Netop - hvortil kommer, at vi selv skal bidrage væsentligt til en forbedret udnyttelse af vore egne "forbrug" - specielt frekvenser - som jo er en af naturens begrænsede ressourcer.

Endelig vil der blive stillet meget store krav til mængden af den information, radiotelefonerne skal overføre, hvorfor der især på dette punkt vil ske en enorm udvikling.

- Kan der peges på nogen tendenser idag?

- Ja - der er flere. De radiotelefoner, vi idag fremstiller, leveres

næsten alle med mikrofon og højttaler - fordi vi anvender radioen til at overføre telekommunikation.

Man kan dårligt forestille sig en ringere udnyttelse af en tildelt frekvens - end ved at tale på den. Ikke alene er det talte ord i sig selv en langsommelig proces, men med talen følger en række menneskelige kommunikationsproblemer - resulterende i misforståelser, gentagelser og tids-spilde - som vi i 1990 simpelthen ikke "har råd til".

Vi må forestille os, at til den tid vil op mod 90% af de meddelelser, der idag udveksles med tale, blive overført med andre metoder - 1000 gange hurtigere - og uden misforståelser.

- Datatransmission?

- Ja - suppleret med så fine ord som digital communications, non-voice-status, computer-aided-dispatch og meget mere.

Tag for eksempel et taxisystem. Næste gang De kører i taxa - prøv da at lytte til det, der bliver sagt i radioen. 95% af meddelelserne drejer sig om vognenes position, om hvilken vogn, der tager hvilken tur - samt adresser og navne.

Om få år vil vi se systemer, hvor alle disse meddelelser udveksles fuldautomatisk - helt uden chaufførens medvirken.

Vognenes position meddeles automatisk til centralens computer, der samtidig holder styr på alle indgående bestillinger og gadenavne, hvorefter den selv finder den rigtige vogn, og udsender adressen, som chaufføren derefter kan læse i vognen på en lille skærm eller på en papirstrimmel - eller computeren giver adressen med kunstig tale!

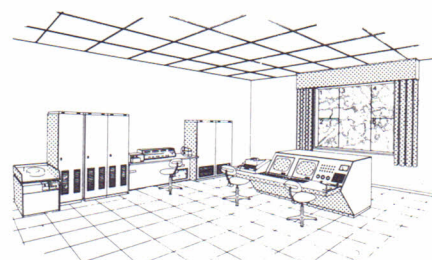
- I hvilke andre systemer vil datatransmission blive anvendt?

- Først og fremmest i alle de systemer, hvor oplysninger om vognenes position udgør en stor del af meddelelserne - og det er mange.

Vi må ikke glemme, at de fleste radiotelefoner sælges, fordi køberne kan opnå en eller anden forbedring, som kan måles i kroner, service, sikkerhed eller tid.

I overraskende mange tilfælde er denne forbedring indirekte forekommet på basis af en viden om, hvor vognene er - eksempelvis varevogne, retningskøretøjer, tog, lastvogne, busser, politivogne og - som nævnt - taxaer, hvorfor vi i virkeligheden kan sige, at indirekte køber alle disse brugere et positionsmeldesystem, som - når kommunikationsvejen nu alligevel er etableret - også kan overføre et antal rutinemeldinger.

Men vi vil også se datatransmission anvendt i forbindelse med de fremtidige lommestationer, hvor vi må forestille os 80'ernes politibe-

En tegners opfattelse af fremtidens trafikcentral

tjente gå rundt på gaden og "snakke" direkte med det centrale motorregistrers store computer, som kan fortælle ham, om en parkeret vogn er stjålet - eller om den holder ud for ejerens bopæl.

Vi vil se trafikcentraler, hvis computer på basis af et samlet overblik over bussernes position - kan forudsige den kommende times trafiksituation og vejlede trafiklederne.

Vi vil også se begyndelsen til nye kollektive trafiksystemer, som ikke følger en bestemt køreplan, men hvor små datastyrede minibusser dirigeres fra centralens computer på basis af passagerernes behov, idet passageren pr. tryknap forudbestiller sit transportønske.

- Hvad vil der ske med den meget store gruppe af mindre systemer, der idag udgør hovedparten af Stornos afsætning - og hvis primære behov formentlig fortsat vil være almindelig samtale med vogne og personer?

- Som følge af de uundgåelige krav til en forbedret frekvensudnyttelse vil disse mange småsystemer - med en relativt lille samtaletrafik - formentlig blive henvist til en ny systemkategori af få meget store MULTI-USER systemer.

Disse systemer vil betjene hundreder af brugere med tilsammen mange tusinde bevægelige enheder - vogne og personer - som vil udnytte fælles basisstationer over et meget stort geografisk område.

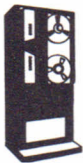
Hver enkelt bruger tilsluttes systemet på samme måde, som vi idag opretter et normalt telefonabonnement.

- Vil det sige, at disse mange mindre systemer skal indgå i det offentlige mobiltelefonsystem?

- Nej - slet ikke - brugerne vil få en driftsform fuldstændig, som om systemet var deres eget private - altså som idag.

I tillæghertil kan de så "abonnere" på forskellige ekstrafunktioner udover den normale samtaleforbindelse, såsom positionsinformation, statusmeldinger, kørselsoptimering m.m.

Hemmeligheden bag systemer af denne art er naturligvis igen compute-

ren - ikke fordi der er tale om egentlig datatransmission - men fordi computeren har mulighed for at overskue alle disse brugere og deres mange bevægelige enheder - og derved bliver i stand til - i løbet af millisekunder - at registrere et ønske om samtale, finde en ledig kanal, dirigere anlægget ind på denne kanal, etablere samtalevejen, overvåge samtals tekniske kvalitet, evt. skifte til en bedre kanal - og afslutte samtalen med at debitere brugeren for den anvendte tid.

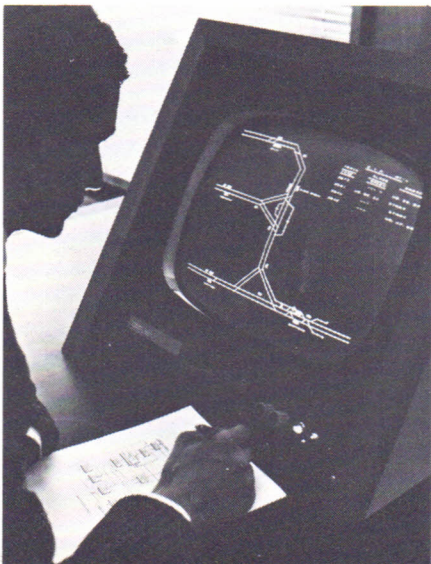
Et sådant system giver plads til 6-8 gange så mange mobilstationer, som et givet frekvensspektrum idag vil kunne betjene - hvortil yderligere kommer, at de enkelte brugere ikke skal investere i egen basisstation, derved heller ikke bidrage til en voksende ukontrolleret "æterforurening".

- Hvilken indflydelse vil denne udvikling få på selve produkterne - både mobile og bærbare?

- Først og fremmest vil den teknologiske udvikling jo gøre det muligt at lave produkterne mindre og mindre. Denne reduktion af selve radiomodulerne vil give plads til de nye krævede systemmoduler, der gør det muligt for anlæggene at kommunikere direkte med de datamaskiner, der i visse systemer fjernstyrer flere af anlæggenes funktioner - og i andre systemer viderebehandler de overførte informationer.

Forskellen mellem mobilstationer og lommestationer vil blive mindre og mindre - ikke blot fysisk, men også funktionsmæssigt.

Der vil blive lagt en stigende vægt på det, vi kunne kalde betjeningskomfort - hvor de manuelle funktioner, som vi idag kender, helt vil forsvinde. Dette gælder både tast, squelch, volumenkontrol og kanalskift. Kun op-

Jubilæum

Leif Christensen forlod Storno 1. juli i fjor efter "kun" 23½ års ansættelse. Når vi alligevel har valgt at optage Leif Christensen i bladet som en slags 25-års jubilar, skyldes det to ting. - Som direktør i Store Nord og medlem af Stornos bestyrelse må Leif Christensen stadig siges at være Storno-medarbejder. Og vel mere vigtigt - som gennem mange år ansvarlig for Stornos udviklingspolitik har Leif Christensen været stærkt medvirkende til at gøre Storno internationalt anerkendt som teknisk toneangivende. Vort nuværende og til dels også kommende produktprogram er baseret på Leif Christensens ideer og tekniske indsigt.

Derfor også et tillykke til denne "jubilar" den 15. oktober 1972.

kaldsknappen vil eksistere en vis tid endnu - måske 25 år - hvorefter anlægget bliver aktiveret af sætningen: Jeg ønsker samtale!

- Hvilken salgskampagne skal reklameafdelingen tilrettelægge for 1984?

- Simpelt - kære Alkeskjold - numerisk simulation!

- Hvad behager?

- Operationsanalytiske kommunikationsmodeller!

- Nå ---

- Kort sagt - sælgeren vil sammen med kundeemnet spille et "kommunikationsspil", hvor brikkerne er de vogne og personer, som tænkes udstyret med radioanlæg.

Under "spillet" simuleres en dags kørselsrutiner hos kunden, og der vises, hvorledes dagen vil forløbe - hhv. med og uden radioanlæg i vogne og hos personer.

Med andre ord - i løbet af en halv time kan kunden - på sit eget kontor - overvære, at en datamaskine installerer radiotelefoner i hele hans organisation, og han får lejlighed til at se, hvorledes organisationen derefter vil arbejde - og dermed de fordele, han vil opnå.

Hvorledes ser han det?

- På en dataskærm - som sælgeren har medbragt, og som via radio er tilsluttet SERADS.

- SERADS - hvad er det?

- Storno European Radio Data Service!

- Nåja - på gensyn i 1997 - tak for samtalen!

- Tak i lige måde.

I forskningens tjeneste

I denne sommer har et hold ornitologer med læge Lorenz Ferdinand som leder gennemført et interessant forskningsprojekt, nemlig at studere og filme den grønlandske havørns levevis.

Havørnen er Europas største rovfugl og meget efterstræbt, fordi fåreavlerne i Grønland mener, at den tager deres får. Man skønner, at bestanden af havørne i Grønland er mindre end 100 par.

Ekspeditionen blev støttet af Verdensnaturfondet, Flyvevåbnet, Carlsbergfondet m. fl., og Storno havde udlånt radiotelefonudstyr, så de forskellige medlemmer kunne kommunikere under de vanskelige klatreforhold, i særdeleshed når man skulle nærme sig ørnerederne.

Billedet viser et af ekspeditionens medlemmer ved en rede på en klippeafsats.

CORPORATE IDENTITY

- firmastil

Enhver virksomhed har sin egen struktur, sine forudsætninger og sine mål, som kendes og mærkes af dem, der arbejder indenfor murene, men som måske opfattes helt anderledes af dem, der betragter virksomheden udefra.

Når en virksomhed derfor ønsker at præsentere sig udadtil i form af tekst og billeder og samtidig ønsker at give omverdenen et bestemt indtryk af virksomheden - begynder det svære.

Hvis man samler de forskellige tryksager, som er blevet til i vor

koncerns forskellige selskaber, vil man forbavses over hvor lidt koordination, der hidtil har været på dette område og hvor forskelligt den samme sag er udformet de forskellige steder. Når hvert led ud fra egen individuel opfattelse har mulighed for at præge firmaets ansigt, kan man ubevidst komme til at modarbejde hinanden - enhver kan ved nærmere eftertanke se, at dette er forkert.

Dette har jo også noget med rationalisering at gøre - altså økonomi - og ikke blot et ønske om at gøre firmaets image stærkere, set fra et reklamesynspunkt.

21

← Reception

← Bogholderi

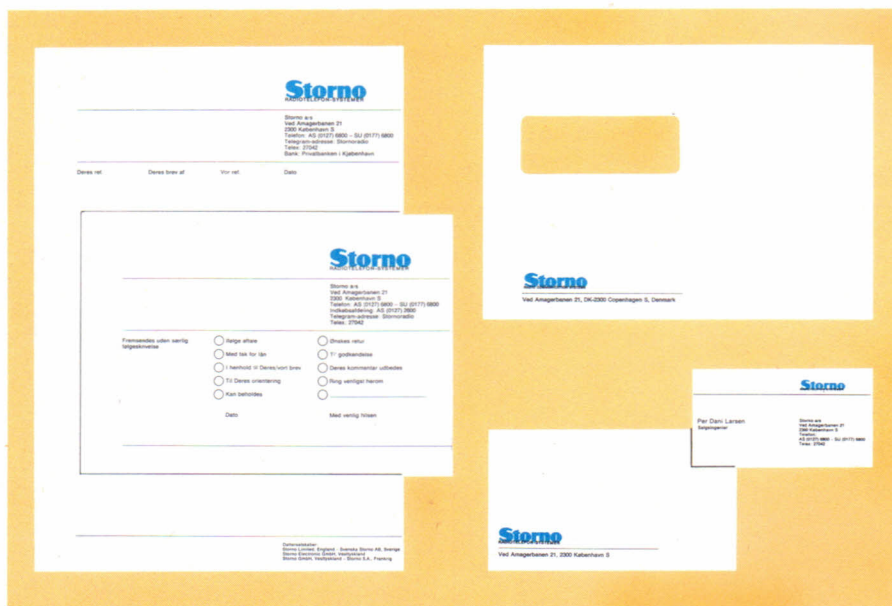
← Dansk

salgsafdeling

Eksportafdeling →

Marketing →

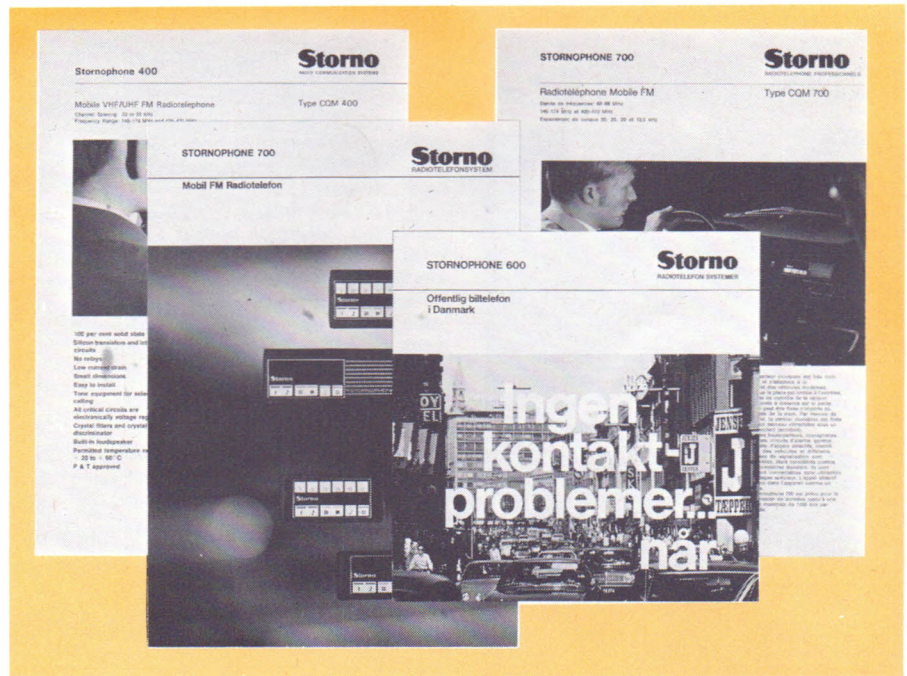
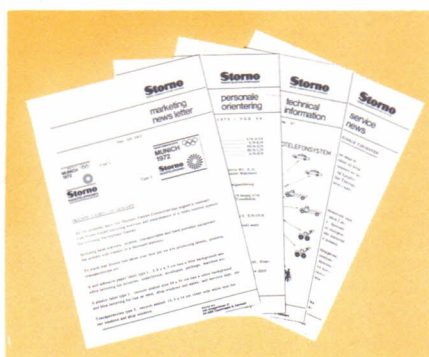
Reklame →

I forbindelse med firmaets 25-års jubilæum benytter vi derfor lejligheden til at introducere en ny "Corporate Identity" - en ny firmastil, som skal dække hele Storno-koncernen et stykke ud i fremtiden og skabe et ensartet indtryk af "Storno" hos firmaets eksterne forbindelser: Kunder, leverandører, bankforbindelser, konkurrenter, pressen og offentligheden samt firmaets egne medarbejdere.

For at skabe et helhedsindtryk er en konsekvent brug af et bestemt skriftsnit, en bestemt opstilling og bestemte farver nødvendig. Det giver de grafiske elementer styrke og gør koncernens enheder lettere at kende - der skabes en fælles identitet.

I stedet for med mange ord at forklare hvad vi mener, viser vi her eksempler på det arbejde, der allerede er gennemført og som vil blive udbygget den nærmeste tid.

IDRÆTSKLUBBEN STORNO

Redigeret af
Erik Lind Hansen
afdeling 3730

I år - 1972 - er det 25 år siden Storno blev stiftet. Fra en spæd begyndelse med få medarbejdere er firmaet vokset støt og roligt til idag, hvor Storno indtager en plads blandt verdens førende indenfor branchen.

Alle kan vist blive enige om, at Storno - trods den rivende udvikling - har formået at bevare de egenskaber, der kendetegner en god arbejdsplads, og det kan heller ikke undre nogen, at der blandt de mange medarbejdere var nogle idrætsinteresserede, der i 1966 stiftede Idrætsklubben med støtte fra firmaets ledelse.

Man begyndte med et enkeltfodboldhold om sommeren og et gymnastikhold om vinteren. Idag er det en klub med mange sportsgrene og ca. 200 aktive og passive medlemmer. Der trænes flittigt, og når der stilles op i konkurrencer, er det med 2 formål - for den enkelte at yde en personlig præstation, og for at repræsentere Storno udadtil. Mange idrætsfolk har gennem årene båret Stornos navn, både i udlandet og i Danmark, med en værdighed, som vil blive bevaret fremover.

Klubben kan for tiden mønstre ca. 80 aktive medlemmer, der møder op i Storno-tøj til fodbold, håndbold, bowling, badminton og billard. Alene at klæde disse spillere på er en stor post på klubbens regnskab, og uden direktionens støtte i form af årlige tilskud, kunne klubarbejdet simpelt hen ikke udføres.

Medlemmerne ved, hvad firmaets forståelse for klubbens arbejde betyder, og vi siger tak og tillykke med de 25 år og udtrykker vore bedste ønsker for fremtiden.

Billard

Denne for klubben helt nye gren har fået en forrygende start, selv om den kun er et år gammel. Der er tilmeldt et kamphold (6 medlemmer), 6 deltagere stiller op i kvalifikationsrækken og et endnu ukendt antal spillere skal tilmeldes fri-carambole. Det er et hyggeligt spil, som alle kan deltage i. Der trænes hver onsdag fra kl. 20.00 på Ølandshus, Amagerbrogade under meget hyggelige former. Klubben er på initiativ fra hr. Knudsen, Amagerbro Billardklub flyttet ind i denne klubs lokaler, hvor der ikke er offentlig adgang. Prøv at tale med Knud Dybdal, lageret SHV, eller kom en onsdag aften op på Ølandshus og se, hvordan billard også kan forme sig.

Bowling

Der er efterhånden indarbejdet en fast stab på ca. 45 bowlingspillere, der hver mandag eller tirsdag bowler på livet løs i hallen "Ved Kajen" på Islands Brygge. Der har været trænet siden begyndelsen af august, og som noget nyt, er der indført en "strike-pulje". Der betales 10 øre pr. strike, så der bliver gået til sagen, og det er ikke småpenge, der kommer ind til brug ved en afslutningsfest.

Vore spillere deltog i FKBU's åbningstævne d. 2. 9. med vore damer som de bedst placerede:

I. dame, 2. division.

Nr. 2 - Lilly Jørgensen 530 kgl.
Nr. 3 - Else Gustavsen 527 kgl.

I. dame, 3. division.

Nr. 1 - Kirsten Andersen 558 kgl.
MEGET FLOT - TILLYKKE.

Interesserede kan henvende sig til Lone Bigom, 3562 SHV eller Jørgen Jensen, 3320 SHV eller i bowlinghallen på træningsaftenerne.

Badminton

Denne gren er i øjeblikket vort smertensbarn. På grund af den store interesse kniber det meget med at skaffe baner. Vi leder med lys og lygte overalt. Blot en enkelt time i en hal har sin ret, men det er meget svært. Det skal dog ikke holde nogen tilbage, så evt. interesserede kan henvende sig til Mogens Fuglsang, lokal 94, SHV.

Bridge

Vore 2 bridgespillere starter fortrøstningsfulde i forskellige turneringer. Sidst i Philips sommerturnering, hvor de blev placeret ca. i midten.

Skulle der være interesserede medarbejdere, - så kontakt enten Erik Hansen, kontrollen SHV, eller H. Bengtson, Indkøb SHV for nærmere oplysninger.

Fodbold

Sommersæsonen er nu overstået. Resultatet kunne have været bedre, men man kan nu ikke vinde hver gang, så på med vanten, tab ikke modet - på'en igen til næste år.

Der vil blive tilmeldt hold i indfodbold i vinterens løb, og allerede nu er vi tilmeldt Sadolin-stævnet i A.T.-hallen i november. Slutplaceringen vil komme i næste nummer.

Håndbold

Også for begge vore håndboldhold er sommerturneringen overstået med et noget blandet resultat. Damerne, der nu starter i 1. division, har mødt hårdere modstand, end de plejer, men har klaret det ualmindeligt fint. Det er blevet til point i halvdelen af deres kampe, og de slutter formentlig midt i rækken. Herrerne forventes også at slutte midt i deres række.

Begge hold er kommet godt fra start i vinterturneringen, idet begge hold har vundet de 2 første kampe.

Evt. interesserede kan henvende sig til Jørgen Jensen, 3320, SHV.

Mønsturen

Lørdag den 12. august afholdes den årlige udflugt til Møen. Ligesom sidste år var turen arrangeret i samarbejde med Sadolin og Holmblads sportsklub. Der blev afviklet en række sportsskampe, hvorefter man samledes på Fanefjord Skovpavillon til festligt samvær og dans. Det blev en vellykket tur.

Billederne viser øverst vort 1. hold og nederst - deltagerne samlet inden frokost.

Kontakt-en

som redigeres af Else Sidenius, udkommer denne gang som et tillæg til Storno Posten.

THE GOOD OLD DAYS ...

Arthur Jensen, afd. 4520, fortæller spredte træk fra "the good old days", hvor Storno endnu ikke var blevet en koncern.

Når man tænker tilbage, er det svært i en lang kæde af daglige begivenheder fra de første år og til idag at udvælge oplevelser og situationer, som kan more læserne - eller give dem et indtryk af, hvorledes livet hos Storno formede sig tidligere.

Nogle af de ting, som står tydeligst i erindringen, er julefesterne og skovturene. Den første julefest blev afholdt i 1948 og den første skovtur sommeren 1949. Senere, da medarbejderstaben voksede, var det dog ikke praktisk muligt at opretholde denne tradition, der jo ellers var "kommunikationsbefordrende". Man kom ligesom hinanden nærmere, end man gør idag. Man samledes på tværs af afdelingsnumre, og en og anden chef har ved disse lejligheder fået at vide, hvad "man" egentlig mente om ham. Det hændte vel også, at "man" henad de små timer kom hjem med et par røde aftryk på kinden. Husets frue har nok ikke vist begejstring for dette - men tiden læger ...

Nu må man ikke tro, at alt kun var tant og fjas - næh - der blev skam taget alvorligt på sagerne - både på skovturene og ved julefesterne. Kondien skulle være i orden, som det hedder nu. Der blev ydet store fysiske præstationer, f. eks. svømning fra robåd til land, iført ny sommerkjole. Der afholdtes asfaltbal på en 3m. bred togperron med tab af retteligt flere genstande, hvis man faldt ned på skinnerne.

Balancekunst med en optrukket bajer på panden - i liggende stilling på ryggen, i blåt tøj - for derefter uden at flasken væltede at komme på højkant igen.

"Practical jokes" fandt også af og til sted. Ældre (i ancienitet) kolleger vil huske den med værkføreren, der skulle hjem en sen aften efter en lang arbejdsdag og så fandt sin bil stående på 4 kasser - en halv meter over jorden. De vil også nikke genkendende til historien om ham, der som afskedsgave fik overrakt en dejlig lagkage, som imidlertid eksploderede ved det første snit i kagen.

Måske er det ubekendt for læserne, at det i virkeligheden var Stornos medarbejdere, der opfandt 13-eftersynet. Man syntes, at en kollegas motorcykel trængte til et gennemgribende eftersyn. Derfor mødte nogle mænd op kl. 6 en kold og mørk novembermorgen og skilte motorcyklen ad i et par hundrede smådele, som de derefter prismærkede og anbragte dekorativt på eller omkring ejerens skrivebord.

Når vi idag færdes i store lokaler med forholdsvis god plads til alle, må vi huske, at sådan har det ikke altid været. Eksempelvis kan det nævnes, at i 1948 bestod Stornos lager af 2 dele: et løsdelslager og et råvarelager. Løsdelslageret var anbragt i et rum på 1½ x 4 meter, man kunne knapt vende sig mellem reolerne. Status var overstået på en halv time. Råvarelageret var anbragt i en garage, og lagerbeholdningen bestod af to stykker værkøjsstål.

Den omtalte garage er den, der nu er inddraget i kantinekøkkenet. Samme garage har også været benyttet til systemproduktion.

De, der idag taler om dårlige lokaleforhold, skulle have prøvet vinterdage at udføre montagearbejde, iført sivsko, frakke og uldent halstørklæde eller at blive stegt i sommervarmen - kun iført shorts eller badebukser.

En af de afdelinger, man savnede i Stornos barndom, var pakkeriet og shippingafdelingen. Da vi først i halvtresserne skulle sende et større radioanlæg til Færøerne, blev hele styrken sat ind på at pakke de 20-30 kasser, der skulle rumme udstyret. Det måtte foregå i fri luft i gården. Det skal bemærkes, at gården på det tidspunkt endnu ikke var asfalteret, - og perlestenene havde en utrolig evne til at sætte sig fast i bølgepappet. Endelig var der et par stykker, der ikke evnede at håndtere en hammer med præcision - eller havde for mange tommelfingre. Nå-færdig blev man omsider, og det blev sent på eftermiddagen, før lastvognen var færdiglæsset. "Tjaldur" skulle afgå til

Thorshavn samme aften, det hastede - ingen hos Storno havde begreb om, hvordan man afleverede gods til et skib.

Hvad gør man så - man tager for en sikkerheds skyld en kasse øl (i de gammeldags gedigne trækasser), anbringer den på lastvognen sammen med godset og kører hele herligheden ned til skibet, hvor man spørger havnearbejderne om, hvordan man får godset med skibet. "Det er ikke noget problem", siger havnearbejderne ved synet af ølkassen, og medens man henvender sig på kontoret for at få skrevet de nødvendige papirer - konnossementer kaldes de - så forsvinder kasserne fra lastvognen og fires ned i skibet. Det må synes overflødigt at tilføje, at styrmanden bagefter gik op i en spids og bad os om at gå ad H... til med vort gods, men da det nu var vel ombord og det i mellemtiden var blevet fyraften for havnearbejderne - ja, så ankom godset altså rettidigt til Færøerne.

Vi kan prise os lykkelige for, at vi idag er så mange specialister, at alle behov kan tilfredsstilles - dengang skulle man være lidt af en tusindkunstner for at få tingene til at glide.

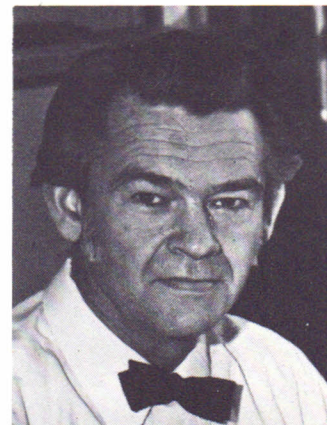
..... Sådan kan der berettes løst og fast om "gamle dage", men ligesom vi idag arbejder i moderne tider, var disse episoder også oplevet i moderne tider - dengang.

Billedet er taget under firmaets første julefest.

Erik Petersen blev ansat den 15. juli 1947 af Det Store Nordiske Telegraf-Selskab A/S. Opgaven var at realisere ideen om en dansk produktion af radiokommunikationsudstyr til civil brug. Udnævntes i 1953 til overingeniør, og i 1958 til underdirektør. Ved oprettelsen af Storno A/S i 1968 blev Erik Petersen direktør med ansvar for salgsområdet. Idag varetager direktør Erik Petersen en række specialopgaver og er tillige formand for Dansk Elektronikfabrikantforening.

Knud Nørgaard blev den 1. november 1947 ansat som svagstrømsingeniør i Udviklingsafdelingen og blev i 1953 udnævnt til leder af Udviklingslaboratoriet.

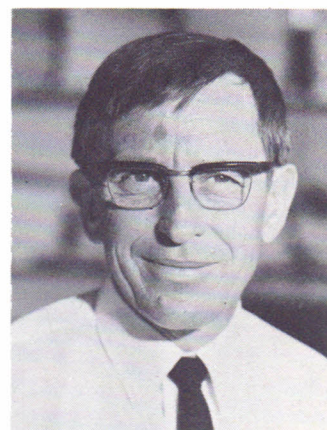
En kort periode i 1960 var Nørgaard lærer ved Aarhus Elektroteknikum, men vendte tilbage til Storno, og blev i juli 1970 leder af vort Tykfilmslaboratorium.

Idag varetager Knud Nørgaard specielle udviklings- og opfølgingsopgaver i afdelingen for anlægsudvikling.

Jørgen Vendelsø startede den 1. november 1947 som mekaniker. Allerede i 1953 blev han udnævnt til laboratiemester i Konstruktionsafdelingen og overtog i 1969 ledelsen af afdelingen.

Idag beskæftiger Jørgen Vendelsø sig med udformningen af vore nye produkter - seneste design: CQM700.

Bue Bøgeskov blev den 1. januar 1948 ansat som mekaniker. Efter anmodning fra Det færøske Landestyre blev han i tiden 1950-52 udlånt til Færøernes telefonvæsen som teknisk leder. Tilbage på Storno arbejdede Bøgeskov som rejsemontør og servicetekniker, indtil han i 1961 blev udnævnt til værkfører i Systemafdelingen.

Idag er Bue Bøgeskov overværkfører i Systemproduktionen med ansvar for specifikations-, montage- og afprøvningsgrupperne.

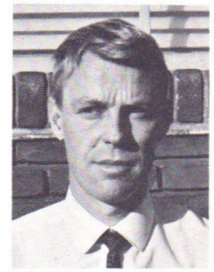
10 ÅR

Max Jacobsen
1. august 1972

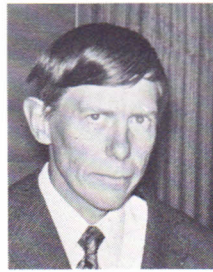
Oluf Wessel
1. september 1972

Erik Kamp Lange
10 september 1972

Jørgen R. Sørensen
8. august 1972

G.H. Nielsen
1. september 1972

Nelly A. Larsen
17. september 1972

Olav Nørlund Hansen
8. august 1972

Bent Stuhr
3. september 1972

Iris Bertelsen
1. oktober 1972

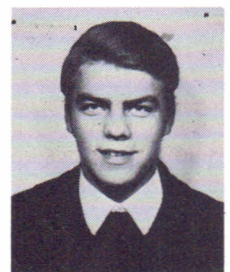

Ole Teghus Møller
14. august 1972

31. december 1972.

NY SVEND

Wagn Wedel
31. august 1972

Kontakt-en

TILLÆG TIL STORNO POSTEN NR.3 1972

Redigeret af Else Sidenius
afdeling 3523 - Damernes Klub

VORE INDISKE PLEJEBØRN

I 1967 startede dagbladet BT en kampagne for dels at få private personer, dels firmaer og foreninger til at deltage i Christian Children's Fund's hjælpearbejde blandt nødlidende U-landsbørn.

Efter talrige henvendelser fra det timelønnede personale adopterede vi i 1968 3 indiske børn.

Vi har oplevet den glæde, at nogle af disse børn, som vi har adopteret, har kunnet vende tilbage til deres familie, fordi tilstandene i deres hjem økonomisk har bedret sig, hvilket er en glæde - først og fremmest for familien og barnet. Men det er også en glæde for det barn, der så får en mulighed for at få plads på et af Christian Children's Fund's hjem; det betyder ikke alene mulighed for skolegang, men også at dette barn bliver hjulpet med mad og klæder, - blot skal vi tage højde for, at uden venlige folk, der vil være med til at adoptere disse børn, er det ikke muligt at realisere disse hjem.

I de første 3 år, vi havde børnene, var der en del besvær, når vi skulle sende penge, idet de skulle sendes via USA, hvorfra man så videregående bidragene til hjemmene i Indien. Nu har man oprettet et kontor i Danmark - Toldbodgade 33 - hvortil man sender sit bidrag.

Ligeledes har organisationen - for hurtigere at kunne hjælpe børnene på hjemmene i det nordlige Indien - etableret et kontor i New Delhi.

Trods uroen om den danske kronens forhold til anden valuta (juli 1972) vil bidraget pr. barn fortsat være kr. 85,- pr. måned. Ændrer dollarkursen sig væsentligt, så bidraget ikke kan dækkes af dette beløb, vil der fra organisationens side blive gjort opmærksom på dette.

Christian Children's Fund's hjælpearbejde blandt U-landsbørn omfatter ikke alene Indien. Den øverste leder af organisationen - Dr. Verent J. Mills - har i et brev fortalt nogle indtryk fra en rejse, han for nylig har foretaget gennem Brasilien, Argentina, Chile og Columbia, der alle er lande med mange nødlidende børn.

Alle vegne - selv i storbyer præget af fremgang - så han syge, sultne

Denne hytte regnes for at være i den bedre klasse. Pigerne foran er klædt i skoleuniform og går på en Christian Children's Fund - støttet skole.

og forladte børn overalt i gaderne. Flere steder har små børn sluttet sig sammen i bänder, for hvem tyveri og lignende er de eneste muligheder for overlevelse.

Mange af børnene er hjemløse. En nat så Dr. Mills 10-12 børn sidde sovende op ad en varm mur til et restaurationslokale for simpelthen at kunne overleve i den kolde nat. Andre stjæler f.eks. bilernes benzin, som de indsnuser, indtil de er sanseløse. På denne måde kan de sove sig gennem natten og for en stund glemme deres elendighed.

Dr. Mills rapporterer videre, at man nu er ved at udvide arbejdet i de nævnte områder, for også at kunne drage omsorg for disse børn og dermed give en chance for en bedre tilværelse.

Dr. Mills slutter sit brev med ønsket om, at vi fortsat vil stå bag ham i arbejdet for sådanne børn.

Ligeledes i Indonesien arbejder Christian Children's Fund på at udvide hjælpearbejdet til gavn for de mange nødlidende børn, hvis antal stadig øges.

VORE TRE ADOPTIVBØRN.

SALVINA PALTE

Født den 19. juli 1963, bor på St. Perpetua's Hostel i Moradabad, Indien.

Hendes historie:

Forældrene lever og er hårdt arbejdende, men fattige folk.

I den del af landet, de lever i, er arbejdskraften billig, og ufaglærte arbejdere er stærkt underbetalt. Faderen kan - trods slid - ikke tjene nok til at klare familiens fornødenheder. Den opfindsomme moder skulle finde en udvej, der kunne skaffe pigen tøj og andre nødvendige ting, samt nogen, der var i stand til at følge hende i skole. Heldigvis kom de i forbindelse med Christian Children's Fund, for hvem det er en glæde at kunne hjælpe denne lille pige ind i familiegruppen.

Til jul sendte hun os et julekort. Hendes lærer havde skrevet det for hende, det kniber endnu for Salvina selv at skrive, men hun har tegnet julemanden.

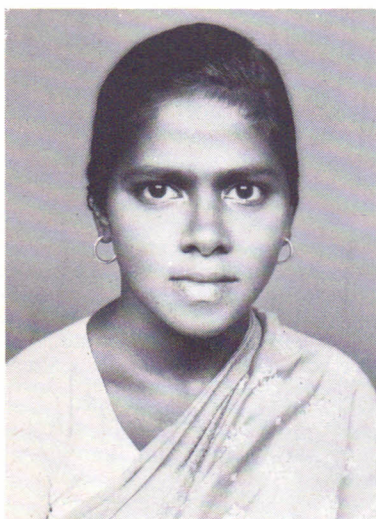
Brevet lyder således: "Kære adoptivforældre. Må jeg på Deres adopterede barns vegne ønske Dem en god jul samt et godt nytår. Medens jeg skriver dette brev, står Salvina ganske nær ved mig, og hun er meget lykkelig over at vide, at jeg skriver til Dem. Vi er alle meget taknemmelige over, hvad De gør for lille Salvina, hun er en god lille pige, hun sender Dem de kærligste hilsner."

Vi sendte et kort til Salvinas fødselsdag den 19. juli, og nu er hun blevet i stand til selv at skrive.

Brevet lyder: "Kære plejeforældre - du har sendt mig sådan et dejligt kort. Jeg er nu kommet op i 4. klasse. Jeg er så lykkelig, fordi du hjælper mig. Må Gud velsigne dig og din familie. Jeg husker dig i min daglige

bøn. Jeg blev så glad, da jeg så dit kort. Jeg slutter med et Gud velsigne dig".

Salvina er glad for at gå i skole, og det går hende godt. Hun har fået en ny lærerinde - Miss Osmod, som hun er meget glad for. Hun begår sig godt mellem andre børn, og hun elsker at klæde sig ud. Salvina har været hjemme på sommerferie i en by ved navn Ummedpur, og hun fortæller, at hun har hjulpet sin moder med at lave mad.

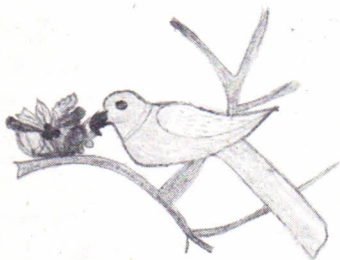
V. NARASAMMA

Født den 10. oktober 1955, bor på Sharkey Hostel.

Hendes historie:

Forældrene lever under de samme hårde vilkår som tidligere nævnt. Også de kom i forbindelse med Christian Children's Fund, og vi adopterede hende.

Hun skrev et julekort til os, der lyder: "Kære adoptivforældre. Må den rette stemning af jul blive Deres - og må denne stemning holde ind i det kommende år. Hvordan har De det? Jeg har det godt, og jeg går nu i 8. kl. Jeg er glad for at skrive dette brev til Dem, og jeg er stolt over Deres

kærlighed til mig. Bed for mig. Jeg håber, De kan lide min papegøje uden på kortet. Mange tak."

I andre breve fortæller hun, at hun har været til prøve på skolen, og at hun er lidt bagud i engelsk og matematik, men at hun gør sit bedste for at komme igennem denne eksamen.

Hun fortæller, at hun har købt tøj for de penge, vi har sendt til hendes fødselsdag. Hun spiller med i et skoleorkester sammen med andre piger, og hun dyrker også sport.

SURENDRA SINGH

Født den 15. oktober 1963, bor på St. Andrew's Hostel.

Hans historie:

Faderen døde for lang tid siden og efterlod familien i sørgelige omstændigheder.

Siden har det været umuligt for hans moder at give familien mulighed for at overleve.

Vi var lykkelige for at kunne byde Surendra velkommen i familiegruppen, hvor han er blevet et lovende medlem, og adoption vil blive en velsignelse for ham.

Surendra Singh har vi haft i adoption i meget kort tid; vi har endnu ikke modtaget et brev, han selv har skrevet, men hans lærer har skrevet et brev til os i hvilket han fortæller, at Surendra er meget lykkelig for at have fået os til ven. Surendra går i 3. klasse. Han har en bror, der bor på det samme hjem.

Surendra's arbejde på hjemmet består i at gøre rent på sovesalen og i kirken samt vanding af parkens blomster. Han sender os sin tak for, at vi har adopteret ham.

Brevvekslingen mellem adoptivbørnene og deres adoptivforældre er en meget væsentlig del af omsorgsarbejdet. Det drejer sig ikke alene om at skaffe økonomiske midler til dækning af det daglige behov for børnene, men også at skabe en mere personlig kontakt mellem adoptivforældrene og deres børn. Dette opnås kun gennem korrespondance, som må betragtes som et meget vigtigt led i arbejdet.

Mange har spurgt os om, hvorfor vi ikke sender pakker direkte til vore adoptivbørn. Det forholder sig således, at pakker, der sendes til Indien, belægges med en meget høj told, der nemt kan overstige pakkens værdi.

Christian Children's Fund har meddelt, at de i høj grad behøver flere adoptivforældre. I 70% af tilfældene må de sige nej, - de har desværre ikke mulighed for at modtage flere børn, og mangen en fortvivlet mor eller familie er gået forgæves. De behøver fortsat hjælp

Olga Sidman